

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

αυ τος α αν τι ι λα α α β ε ς ε ς και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μ ε ς

Ο ι μι σ ε ς εν τες Σι ω ω ν αι αι σ χυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ως χ ο ο ο ο ο ρ το ο ο

ο ος γ α ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τ ε ς αι ω ν α ς των

αι ω ω νων α α μη ην

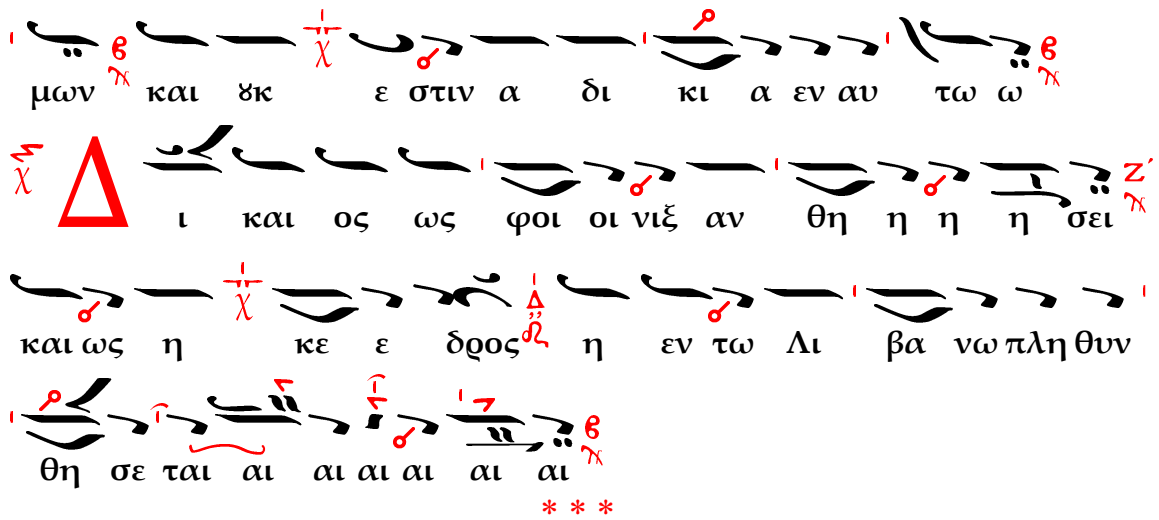
A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^Δ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν^ε

Προκείμενον. Ψαλμός 74' (91).

Ἦχος ^ε Βου _ζ

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^ε
 Στίχ. α'. ^ε Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι
 ς ^ε εν ταις αυ λαις τς Θε ς ς η μων ε ξαν θη
 σει ^ε

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^ε
 Στίχ. β'. ^ε Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

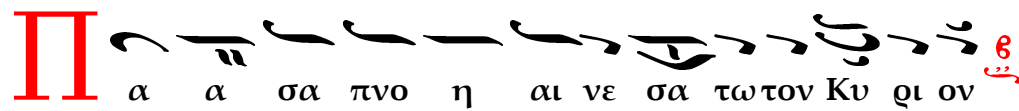
Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

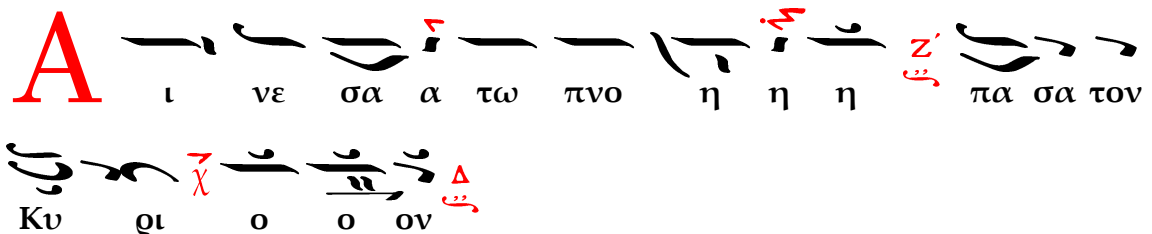
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

(Ζῆτει αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ἰβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ ψαλμὸς Ν' (50) καταλιμπάνεται.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Ζ'**

Ταις του Α θλο φο ο ρα πρε σβει αις ε λε η μον **Α** ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των **Α**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κϛ πρε σβει αις ε λε

η μον **Α** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη
μα α α μ

η με ε ρον η οι κς με ε ε νη η πα α α

σα ταις τς α θλο ο φο ο ο ρς α αυ γα α ζε ται

α κτι ι ι ι σι και η τς Χρι στς Ε ε εκ

κλη η σι α τοις αν θε σιν ω ρα ἰ ζο ο με νη

Γε ε ω ω ρ γι ε βο α α α σοι θε ρα πων

Χρι ι στς και προ στα α α α τα θε ε ρ μο ο τα α

α α τε μη ελ λι ι πη η ης πρε ε σβε ε ευ ων

υ περ η μων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο

ο ο ον

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου ὁ
ὁμόειρμος εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
α δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη

 αι ω ω νι ι ος

Κανών πρώτος τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς:
 Ὑμνῶ σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.
 Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ ἡλίον, ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ
 ὀπλίτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς
 πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονομάχε μυριόνικε, Χριστοῦ Ἀθλητά, δός μοι τοὺς ἄθλους
 μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ
 Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἕζης γηθόμενος.

Δόξα.

Νέος ὦφθης ἐν πολέμοις, ἱκανὸς τῇ χειρί, ἄλλος Δαυῖδ ἀνδρείος·
 ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελών,
 βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανίτα Γεώργιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἀνεκφραστος ὠραῖος, φρικαλέος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη·
 ὡς ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί·
 παράδοξον ἀκουσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε.

Καταβασία.

να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν

 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
 να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^Π (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας ^{Νη} και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^Π

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Π

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^Π αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν

ω στερε ου ου με ε θα

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν παντα πε πληρωται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γερ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τη εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τοῦ ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ, ὑπόθεν ἡμῖν ὄμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Δόξα.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γὰρ Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
" γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ⁹ αλλ α φθα ρ σι
" ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
" ω στερε ου ου με ε θα ⁹

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
" να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
" ην χα ρι σα α με ε νος ⁹ (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
" τω θα να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος ⁹

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
" κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την αι
" ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ⁹

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὔρουσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

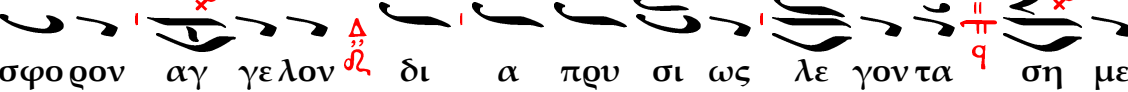
* * *

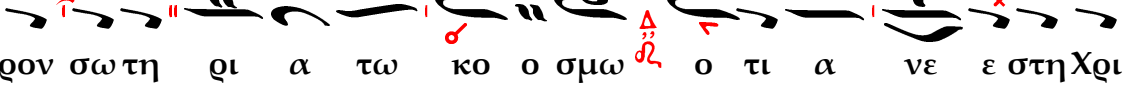
Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ Ϛ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ε
πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

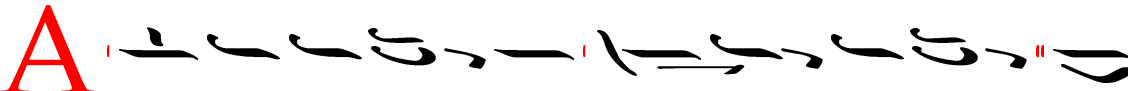

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε

σφορον αγ γελον δια πρυσι ως λε γοντα ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι

στοςως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α
ρ σεν μεν ως δια νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
 βω του η λα το σκιω των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασίλισσαν σοφέ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὅθεν σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βασίλισσα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβῆς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καίπερ κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδῆς, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Δόξα.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστήρ φαεινότατε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴδου καὶ τέτοκας, Ἄγνη, καὶ παρθελεύεις ἐν ταύτῳ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκουστον· Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ωσ παν το δυ υ να α μος

Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

Πα ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του

Ἀ δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω

πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και

συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα

σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἀγίου. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον κρότει σκιρτῶσα, ἡ Ἐκκλησία τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετάθεσιν, τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον, θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βοῦν οὗ περ θαυμαστῶς ἐζώσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Δόξα.

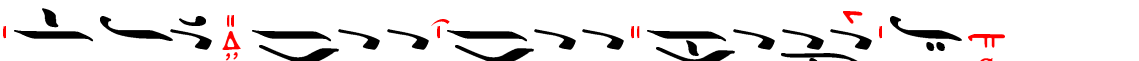
Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν, τὴν σὴν ὑμνήσω πλήρωσον, τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιᾶσεται, ὅταν σοι ψάλλη τὸ πνεῦμά μου.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ὑπέραγνε πῶς ὑπὲρ λόγον, γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; Ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν μυστήριον! Τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Καταβασία.

ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος *(δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον*

X^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε
ξη γερθης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τοῦ ἀγίου. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδού σοι, καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστώσ, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπόν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δριμείας, βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφᾶς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλων ἔνδοξε· ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηγεῖτο.

Δόξα.

Εὐφραίνου, καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν εὐρηκότες, ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρὶν· φοβερός ὁ τοκετός, μητρανύμφευτε Κόρη καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις.

Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νετριψασμοχλουςαι ω νι ους κατο οχθς πε πε
δη με ενωνΧρι στε καιτρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας εξα νε εστηςτου τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, * πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, * πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχ. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου
Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρας,
Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθὼς ὡσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας
Ψυχῆς νοσοῦσης εὔρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕννιν δὲ τὴν σπάθην,
Γεωργεῖ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτω,
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ μαρτυρήσας ἐν πόλει Πτολεμαΐδος κατὰ τὸ ,αψνβ΄ (1752), μαχαίραις κατακοπεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Γεώργιος νῦν τῷ Γεωργίῳ ἅμα,
Νέος παλαιῷ συνετάχθη ἐνθάδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Λαζάρου τοῦ Βουλγάρεως, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωβ΄ (1802).

Στίχ. Λάζαρος ὠφθη Χριστοῦ ὀπλίτης νέος·
Στερόρως ἀθλήσας αἰκίαις ἀνυποίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐκ Τσενκούρσκ.

Στίχ. Ἐδειξε μωρὰν ἀνθρώπων τὴν σοφίαν,
Ὁ σαλὸς Γεώργιος μωρῶς βιώσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μονογενη τον των Πατερων Θεον και υ
 περενδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁς οντως ιερα και πανεορτος αυ
 τη η σωτηριος νυξ και φωταυ γης της λαμπροφο
 ρου η μεερας της Εγερωσεως ου ου σαπρο αγ
 γελος εν η το αχρονον φως εκ ταφου σω
 ματικως πασιν επεελαμψεν

Τοῦ ἁγίου. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συστέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἅμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητά, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἔνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοί, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν ἐν πάσῃ, τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Δόξα.

Θαμβεῖταί σου στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων τὸ στρατεύμα· σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων, Βασιλεὺς καταπλαγεῖς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὀλόφωτε σκηνὴ θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε, στάμνε κιβωτέ, θεοκατοίκητε ναέ, ξενοβλάστητε ῥάβδε Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἰκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύλαττε.

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ἡ· Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως θε ον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
 γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
 λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
 τας τους αι ω νας

Τοῦ ἀγίου. Αὕτη ἡ κλητή.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕμνους ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρὸν ἁσματόπλοκον τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἠρίστευσε γάρ, καθελῶν Σατὰν τὸ κράτος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦρο Μελουργέ, προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγάλαθλος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτόν, καρδιοτρόφον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἔρχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων ἀεὶ, καθυπόδεξαι διεῖς τὰς πτέρυγάς σου· σκιὰν ὑπὸ σὴν γάρ, καλὸν ἀναπεπαῦσθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴδε ἦν προέφης, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα πανάφθορος μείνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Καταβασία.

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δὶς) καὶ ἕτερον Ἄγιορείτικον

Χ ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος ^{Πα}

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ πουθε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μα ρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πη γ γει λω ε σε σθαι με χρι τε ρ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται
 και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
 ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
 Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
 Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκ τυ πω τε
 ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
 η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τοῦ ἁγίου. Φωτίζου, φωτίζου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔνδοξον ὀπλίτην, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Γεώργιον τὸν μέγαν.

Γλυκύτατον δρόσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σύ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον! Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὔρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν λαμπρὸν φωστῆρα, πάσης τῆς οἰκουμένης, Γεώργιον τὸν μέγαν.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν ὕμνοῦσι, καὶ συμφώνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά, χαίροις καὶ σύ, εὔχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ῥαβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπίδας τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα, ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίρε, Παρθένε, χαίρε· χαίρε εὐλογημένη, χαίρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Ὑῖὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάναγνε Μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Καταβασία.

Ο Ἀγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) και ἕτερον Ἁγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος^{Πα}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ
 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευσ και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

E
 αρ η μιν ε ξε ε λαμ ψεν η λα αμ πρα

τὸ 8 Δεσπο ο τὸ 6 και θει α ε ξα να α στασις Δ
 προς 8 8 ρα νι ι ον πα α σχα 6 εκ γης η μας πα α ρα
 πε εμ πον Δ ταυ τη δε συ υν εκ λα αμ πει 6 τὸ
 πα νεν δο 8 Μα αρ τυρος Δ Γε ω ωρ γι 8 8 η
 μνη η μη Η φω ταυ γη η η η ης Δ ην φαι δρωσ
 τε λε σω μεν ι ι να θει ει ας 6 α ξι ω
 θω μεν χα α ρι τοσ Δ προς Χρι ι στὸ τὸ 8 Σω τη η
 ροσ 6

Καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τοσ Δ ο Βα
 σι λε ευ ευσ και Κυ υ ρι οσ 6 τρι η με ροσ ε ξα
 νε ε ε στης Δ Α δαμ ε ε γει ει ρασ ε εκ φθο
 ρασ 6 και κα ταρ γη η σας θα α να τον Δ Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον 6

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α ανων αι νει τε αυ το ο ον εν
τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

Α ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει
ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα αυ τη

ε σται πα σιτοις ο σι ι οις α α αυ τδ

Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλθες ε εκ του ου μνη
 η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ
 της θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ
 κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α
 α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α
 νε στης οι φυ λασ στον τες σε στρα τι ι ω ω ω ται
 αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω
 ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις
 προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η
 ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
 αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
 τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
 α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φ ι ι ι α ^{Κε} εις μαρ τυ ρι ι ον
τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
τα φη η η ης σου ^{Πα} και προ η γες εν τη Γα α λι ι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
με ε ε ε νος ^Π με γα σου το ε λε ος α κα τα
λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας ^Δ

^Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ κα

τα το ^Χ πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ
τ ε ^Π

^{Πα} **Κ**υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το
ο μνη η η μα ^Π του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η
μα α ας πα θο ο ο ον τα ^Π και προ σελ θου σαι εν
ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θ ον κα α θη η η με
ε ε ε νον ^Π τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε
ε ε εν τα ^Π και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε
ε ε γων ^{Κε} α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ^{Πα} ει πα τε τοις Μαθηταις ο τι α νε στη εκ νε
κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
^Χ Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινεΐτε αὐτὸν
εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κ^{Πα}υ ρι ι ε ω σ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του του τα α α α α φου ου τω σ ει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω νω προ ος τους Μα α αθη τα α α ας

σου δει κνω νω αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα το σ Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του του Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα

σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

η η μας

Στιχηρὰ προσόμοια δ', τοῦ ἁγίου.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. ε'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αινεΐτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες,

πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἔαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. 4'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλον, προσεήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὀλοκλήρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλέονασας πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον εὐρες ἀπόλαυσιν· ἧς νῦν ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόληθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρομεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄' Κε ρ

Χ
Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Κε
Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

^χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Θεοφάνους.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Α νε τει ει λε ε το ε ε ε ε ε ε αρ
 δευ τε ευ ω χη θω ω ω ω ω ω ω ω
 με ε ε εν ε ξε ε ε ε ε ε ε ε λα α
 α ε ξε ε λα α ψε ε ε ε ε ε ε λιε
 ε ε ε εν η α να στα α σι ις Χρι ι ι στου
 ου ου δε ευ τε ε ευ φραν θω ω ω ω μεν η του α

θλο ο φο ο ρου μνη η η η η μη τους πι στους φαι
 δρου υ υ νου ου σα Α α νε δει ει ει χθη δι
 ο ο φι λε ε ο ορ τοι δε ε ε ε ευ τε μ
 στι κως αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι
 σω ω ω μεν ου τος γαρ ως κα λο ος στρατι ι ω
 ω ω της ην δρι σα το ο ο κα α τα τω ων
 τυ ρα α α ανων και του τους κα α τη η σχυ
 υ νε μι μη της γε νο με ε νος του ου πα α θους
 του ου Σω ω τη η η η η η ρο ος Χρι ι ι
 στου ουκ η λε η σε το σκε ευ ος το ο πη λι ι νον
 το ε ε α αυ του αλ λα γυ μνον α νε χαλ κε ευ
 σεν εν βα σα α α α α νοις αυ το ο προ σα
 α μει ει βο ο ο ο ο με ε ε ε νος αυ τω ω
 βο η η η η η η η σω ω ω βο η η
 σω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε εν
 α θλο φο ο ρε ε ι κε ε ε τε ε ε ευ ε

Πα
εις το σωθη η ναι τα ας ψυ χα αση μων

Και νυ νυ νυ νυ και α α ει και εις τας
αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ανα στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ νυ νυ

υ ρει και α λλη λυ ρυ πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι συ ρ ρ σι ν η η η μας συ γ χω ρη
σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τω ω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος π̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις

ένώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος Πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος Πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

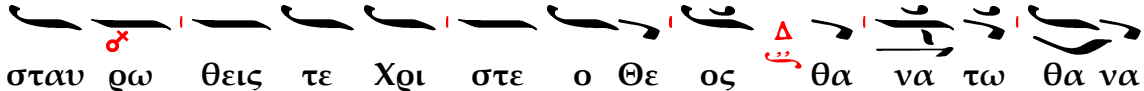

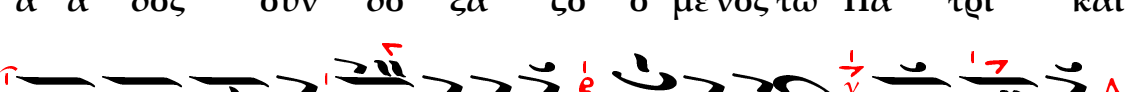
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

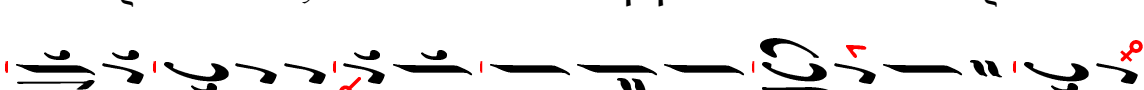

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

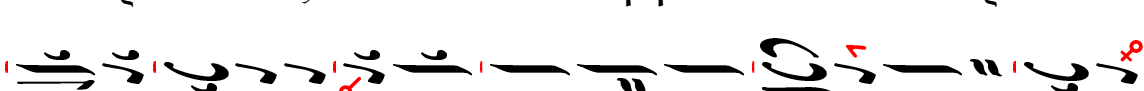

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Ἦχος Πά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἦχος Δι - Θ

Ω ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω
 χων υ πε ρα σπισ της α σθε νων των ι α τρος βα σι
 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο
 μαρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
 θη ναι τας ψυ χας η μων

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - Θ

Π ρο λα βη σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς
 μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν
 φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

τα φια σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
 σμωκη ρυ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να
 τω σαστον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι
 ος του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω
 ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φοροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος

γυ ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
 με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
 σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α (δις)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ_δ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην ^Δ_δ

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ_δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ^π₉ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε ε ^Δ_δ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξγ’).

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βος ε ξε λος την ψυ χη ην μου

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

 και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα

 αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

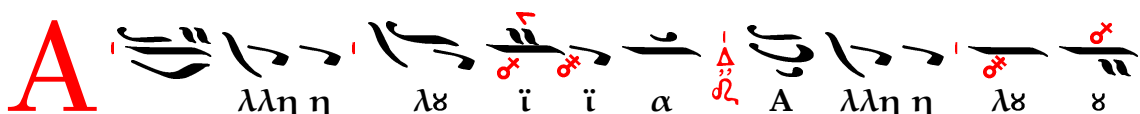
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἄζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεισι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἤλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι

 Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲫⲉ ⲣⲓ ⲗⲱ ⲟⲩ ⲁⲓ ⲧⲏⲛ ⲣⲟⲙ ⲫⲁⲓ ⲁⲛ ⲟⲩ ⲉ ⲫⲓ ⲧⲟⲛ ⲙⲏ

ⲣⲟⲛ ⲟⲩ ⲉⲗⲛ ⲁ ⲧⲉ ⲧⲏ ⲱ ⲣⲁⲓ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲓ ⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲧⲱ

ⲕⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲗ ⲗⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲟⲩ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲉⲛ ⲧⲉⲓ ⲛⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲁ ⲧⲉⲗⲟ ⲉⲗⲕⲁⲓ ⲃⲁ ⲟⲩ ⲗⲉⲗⲉ

ⲉ ⲛⲉ ⲕⲉⲛ ⲁ ⲗⲏⲏ ⲧⲏⲓ ⲁⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲫⲣⲁ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲟⲟⲩ ⲕⲁⲓ

ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲟ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. γ' 1-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ραββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρου εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

O ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

Χε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κε λιε ε μυ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι

ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω ^Δ Τρι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα
 α γι ι ον υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο ο ον ^Ζ προ σα α α α δο ο ο ο
 ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε
 ες ^Π πα σαν τη ην βι ι ο τι κη η η η η η
 η η η η ην ^Π α πο ο θω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α α
 α α α α αν
Ω ^Π ω ω ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Πα ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε Κε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Πα ων ο ο ο ο ο λωων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι

Κε αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

Πα τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κε Δι υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω

μα α α α α μϑ ^{Δι} και κα τα φυ γη η μϑ και

ρ υ υ υ υ υ υ σ της μϑ

Π ^{Πα} α τε ε ρα γι ο ον και Α γι ον Πνευ

μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ σι ι ον ^{Δι}

Πα
↑ και α χω ω ω ω ω ω ω ρι στον υ
↑

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πα
↑ x p
E λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
↑

υ
↑
q
 ως

Πα
↑ p
K αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ o
↑ u
q

Κε
↑ Δι
E χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον Δ
↑ x p o u
q

Πα
↑ x p
A α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι
↑

και ον

A ^{Πα}γιος Αγιος Αγιος Κυριος

Σαβαωθ πληρης οουραα νος και η

γη της δοξης σου ωσαν να εντοι οισ υ ψι

σοις ^{Κε}ευ λογη μενος ο ερ ^{Δι}χο ο ο με ε

νος ^{Πα}εν ο νομα τι Κυριου ωσαν

να α α ο εντοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις

A ^{Πα}α α μην

A ^{Πα}α α α μην ην

Σ ^{Πα}ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε

Ευ λο γ ς ς μεν ^{Κε}σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

^{Δι}θα α α α α σου ^{Πα}ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 45' , I.A.)

Ἦχος ♩ Πα ρ

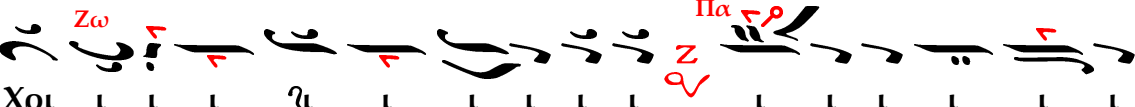
Ο Πα
 Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
Μ Πα
 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
 τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α φου

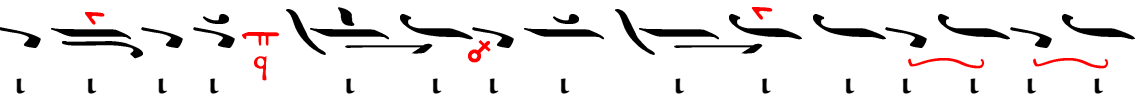
Φ Πα Νη Πα
 ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κσ σ σ σ σ σ σ σ σ σ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Παϝ

 Πα
 ω ω ω ω μα α α α α α α α α

 Ζω Πα
 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

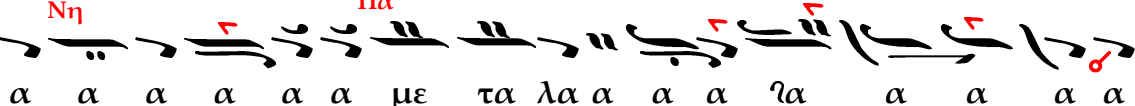

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

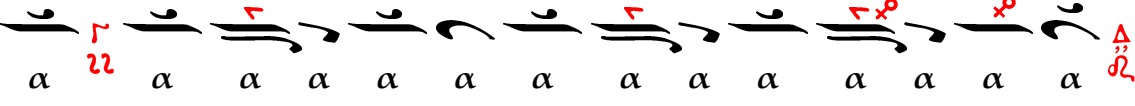

 Νη
 ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

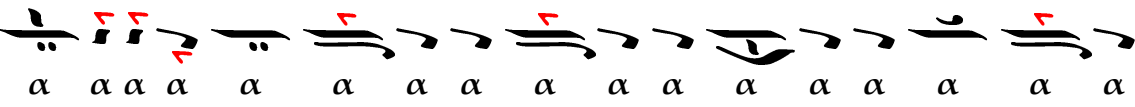

 Πα Ζω Μ Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 σω ω μα Χρι ι στω ς ς ς ς ς ς ς ς ς

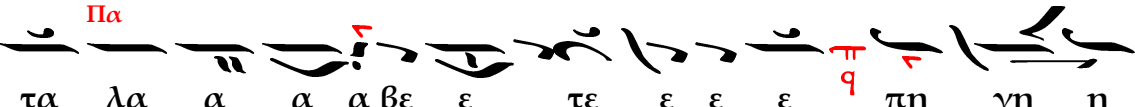

 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

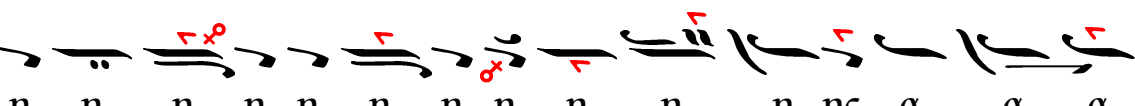

 Νη Πα
 α α α α α α με τα λα α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 Μ
 α α α α α α α α α α α α α α α α

 Πα
 τα λα α α α βε ε τε ε ε ε πη γη η

 η η η η η η η η η η η η η ης α α α

 Δι
 α α α α α α α α α α α α α α α α

^{Κε}
 α α α α α χα α α α χα α α ^{Δι} α α α α
^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α α α χα
^{Δι} ^{Πα}
 α θα α να αα α αα α α α α α α α α
 θα να α α α α α α α α α α α α α α α α α
 ε ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε
^{Πα}
 Α λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε τα
^Μ ^{Πα}
 λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ρα
^{Ζω} ^{Πα}
 λιε ρα λιε τα λιε ε ε ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα ρα
^{Νη} ^{Ζω} ^{Πα} ^{Νη}
 λιε ρα λιε τε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα
^{Πα}
 λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τε
 λιε ρα λιε ρα ρα λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε
 ρα α α λιε τε ε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα λιε
 ρα α λιε τε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε
^Μ ^{Πα}
 ρα ρα λιε ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε
 ρα α ρα α λιε ε ε ρι ρι ρεμ τε ρι ρι ρε ρε ρε
^Μ
 ε ρι ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε

8 ρ 3δ ε 3δ ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 10 ρεμ 22

10 ρεμ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 8 τεμ ε

10 ε 3δ ε 3δ ε 3δ ε 3δ ε 3δ ε 3δ ε
 10 ρ

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε 9 Nη

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 10 ρεμ 6 χ

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε 9 Nη

10 ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε

10 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Δι Δδ

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Πα 9

10 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Κε Δι

10 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Πα 9

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε φ 9

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Πα 9

3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε 3δ 3ε
 3δ 3ε Πα χ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λθ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *